

لشک تاریخی

- سه نامه از دکتر محمد مصدق
- دو نامه از ایرج میرزا / محمد گلبن

سه نامه از دکتر محمد مصدق

احمدآباد ۹ مهر ماه ۱۳۴۴

اول نوامبر ۱۳۴۴

قربان سوسو جان عزیزم^۱

۲۱۴

مدتی است که از تو بی خبرم. امیدوارم حالت خوب و کمالتی نداشته باشی.
خوشوقتم از اینکه صاحب خانه دختری دارد که تو با او می توانی حرف بزنی و زبان را
یاد بگیری و ندیمی هم هست که تو تنها نیستی. من یقین دارم تا سال دیگر اول تعطیلی
که تو برای دیدار به طهران بیایی در زیان خیلی ترقی کرده باشی زبان انگلیسی امروز در
دنیا مورد احتیاج است. در هر کجا غیر از دول کمونیست روسی همه انگلیسی حرف
می زند و کسی که این زیان را نداند از خیلی چیزها عقب می باشد. از حال من بخواهی
همانطور حالی است که دیده ای. اکنون ۱۲ سال است بدون هیچ دلیل و جهتی از خروج
از این قلعه محروم. دیگر بیش از این نمی نویسم توهمند هر چه لازم داری برایم بنویس و
یا پول آن را بفرستم که خودت در آنجا خریداری کنی. اگر چیزی می باشد که باید از
ایران فرستاد در اینجا خریداری کنم و بفرستم. البته و صد البته هر چه می خواهی
بنویس.

۱- خطاب به معصومه مصدق فرزند دکتر غلامحسین مصدق.

دستخط دکتر محمد مصدق

وَالْمُؤْمِنُونَ إِذَا حَانَتِ الْأَيَّامُ
لَهُم مُّنْحَاجٌ لِّكُلِّ شَيْءٍ

۱۰۷ حکایت دایی امیران زنگنه و خواجه که نویسندگان آن

مهم دارای یک نشی فیروزه ای خود را که همان رسم و رنگ

۱۶۸۷ مولویه نظر روز شنبه ۲۰ آذر ۱۳۹۰

وَهُنَّ كُلُّهُمْ خُرُوجٌ مِّنَ الْكَوْكَبِ الْأَحَمَدِيِّ - هُنَّ وَجْهَاتُهُ مُلْكُوكَبِيَّ

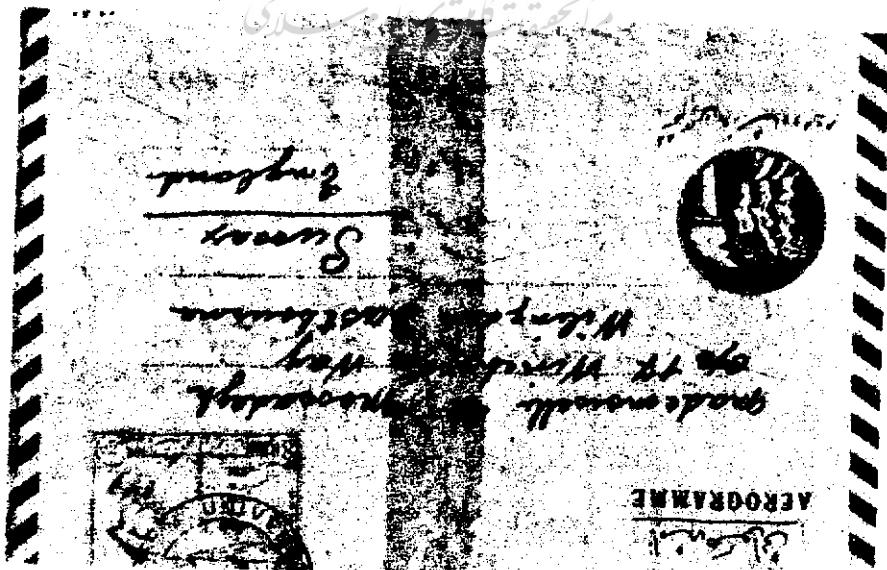
الله تعالى يحيى العرش بروح القدس أباً يحيى دار على حضرة الرسول عليه السلام

اینکه حدها به مردم را می‌دانند و می‌نمایند از خود را در خود نگیرند

میرا تر میزد و نیز این را آنچه است خوب که نشان داده باشند

١٤٢

جذب نظره فرموده

۱۳۴۵

احمدآباد ۱۵ اردیبهشت

قال مجموعه

حصیر

کاظمه سرمه حن نوشته و روح در

اعلام آواره سید خورشید هدایت کارانم

سراج کارهای رحمتی مهندس دریغ

۱۳۴۶

دستخط دکتر محمد مصدق

احمدآباد ۱۵ اردیبهشت ۱۳۴۵

قریان محمود عزیزم^۱

کاغذ شما رسید. چون نوشتۀ اید فردا که روز جمعه است احمدآباد می آید بسیار خوشوقتم. امیدوارم شما را ببینم و بیوسم و راجع به کار بیمارستان که صحبتی می باشد در موقع ملاقات بگویم.

فریانت پاپا بزرگ

۲۱۶

۱- خطاب به دکتر محمود مصدق فرزند دکتر خلامحسین مصدق.

سند کی نگارش
لکھنؤ ۲۷ آگسٹ ۱۳۹۵

دیاں جمیع عزیزم
کافہ مورخ ۱۳ دسمبر سید دینہ زینت
حال من نہ ای بیان شفتم در حضرت
سید رحیم رضا ترا خواہ رحیم فرزند
بیویم اکتوبر ۱۲ و نیزہ هر روز میں
عفیت بیویم اپنے صلیل سالیہ بارہ بیان میں
کے دہشت ہم رہی فرانچ ہمہ لار رہا کم
جذبہ بیکت تو خانم را ہنڑہ رہا کم
لکھنؤ کی کارنیوال سڑک پر رہا کم

دکتر محمد مصدق
بیمارستان نجمیه
۱۳۴۵ آذر ماه ۲۷

قریان حمید عزیزم^۱ مرکز تحقیقات کامپیوتر علوم سلامی

کاغذ مورخ ۱۳ دسامبر رسید. از این که نگران حال من شده‌ای بسیار متأسف شدم و از خداوند سلامت و خوشی تورا خواهانم. از حالم نمی‌دانم چه بنویسم. اکنون ۱۲ روز است که در بیمارستان هستم. عقیده عموم این است که برای معالجه به اروپا بروم ولی من راضی نیستم و بالآخره به همان احمدآباد مراجعت خواهم کرد.
اخبار صحت و سلامت تو و خانم را بهتر انتظار دارم. امیدوارم بکلی رفع کسالت از ایشان شده باشد.

قویانیت پاپا بزرگ

۱- خطاب به حمید مصدق فرزند دکتر غلامحسین مصدق.